

Ο ΘΡΟΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ

Είπαν πώς ο Χριστιανισμός είναι δύναμη εν αδυναμία. Και το ανυπέβλητο αυτό παράδειγμα μας το πρόσφερε ο Ίησους Χριστός με όλη την αγία ζωή Του και μάλιστα με τη σταυρική θυσία Του. Έκεί στο Γολγοθά ο άθως πεθαίνει για τους ένόχους. Ο άναμάρτητος για τους άμαρτωλούς. Η θεϊκή μεγαλοσύνη, η υπέρτατη ευγένεια από μικρές ψυχές, από βάνουσα χέρια. Αντί του μάνα χολή. «Η ενεργεία προσφέρεται στους άνάξιους, όχι όπως η έλεημοσύνη στους φτωχούς, αλλά όπως το φως στους τυφλούς». Το θαύμα όμως αυτό που άλλαξε τον κόσμο, μπορεί να το κάνει όχι η οποιαδήποτε αγάπη, αλλά μόνο η Αγάπη. Η σαρκωμένη αγάπη που ανεβαίνει στο Σταυρό, που προσεύχεται για τους σταυρωτές, που συγκρατεί όσους την καρφώνουν, που φροντίζει στην πιο δραματική ώρα, ξεχνώντας το δικό της μαρτύριο, για ένα ληστή. Αυτή είναι η αληθινή δύναμη, η παντοδυναμία της αγάπης που μεταμορφώνει τους ανθρώπους. Πάνω στο Σταυρό κανένα θαύμα. Δεν ανασταίνει νεκρούς. Δεν άνορθώνει παραλύτους. Δεν επιτιμάει τη θάλασσα. Δεν άνοίγει μάτια τυφλών. Εργάζεται όμως μέσα στις ψυχές. Προκαλεί έσωτερικούς συγκλονισμούς πιο ισχυρούς από το σεισμό. Συγκλόνησε ψυχές πιο σκληρές από την πέτρα. Ο Σταυρός, το ξύλο της οδύνης και της αδυναμίας, έγινε ο ένδοξος θρόνος. Ο θρόνος της αγάπης και της δύναμης.

ΕΙΡΗΝΗ ΧΩΡΙΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ;

Φλέγεται η Μέση Άνατολή και όχι μόνο. Η άησυχία κυριαρχεί παντού. Το κράτος δικαίου και ο σεβασμός της ιστορικής αλήθειας είναι σήμερα το μεγάλο ζητούμενο. Ο σύγχρονος άνθρωπος και ιδιαίτερα ο δυτικός άναπνέει φόβο και έκπνέει άγωνία. Οί αναστατώσεις και οί αίματοχυσίες έξαπλώνονται άπειλητικά. Και οί δυτικές δυνάμεις πώς πολιτεύονται; Πώς άντιδρούν; Φυσικά δεν παύουν να παρουσιάζονται ως κήρυκες της ειρήνης. Άποσημονούν όμως, πώς βασική προϋπόθεση της ειρήνης είναι η δικαιοσύνη. Άν ή ειρήνη δεν στηρίζεται στη δικαιοσύνη, πέφτει. Είναι άδύνατο να συνυπάρξει με την άδικία. Μια τέτοια ειρήνη είναι πλασματική. Η άδικία πληγώνει βαθιά και συχνά άθεράπευτα την ψυχή. Την κάνει να επαναστατεί. Προσφέρει το γόνιμο έδαφος, για να άναπτυχθούν όλα τα επαναστατικά ως τα άκρα τρομοκρατικά στοιχεία. Η άδικία είναι χειρότερη από τη δυστυχία. Το φοβερό δεν είναι να είσαι δυστυχής. Είναι να είσαι άδικημένος. Πώς ένας άδικημένος που βλέπει το δικαίο του να στραγγαλίζεται, τον ιδρώτα του να γίνεται λάσπη, μπορεί να ζήσει ειρηνικά; Και γι' αυτό είναι ιδιαίτερα άποκρουστικό να κόπτονται για την ειρήνη οί «**εργάται της άδικίας**», οί «**έν ύποκρίσει ψευδολόγοι**» (Α΄ Τιμοθ. δ΄ 2). Πρέπει να το καταλάβουμε. Η μεγαλύτερη άπειλή σήμερα δεν είναι η άτομική βόμβα. Είναι ο άτομισμός, ο ύλισμός, η άθειά. Το πρόβλημα είναι πνευματικό. Η Δύση για να μη δύσει, για να μη χρεοκοπήσει πνευματικά πρέπει να έπιστρέψει στις πηγές της, τις χριστιανικές.

ΨΗΦΙΣΤΗΚΕ Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΝΝΑΒΗΣ

«Ψηφίστηκε η παραγωγή ιατρικής κάνναβης. Το πράσινο φως για την παραγωγή στη χώρα μας προϊόντων φαρμακευτικής κάνναβης έδωσε η Βουλή των Έλλήνων. Ο σχετικός νόμος που ψηφίστηκε... προβλέπει την παραγωγή-καλλιέργεια συγκεκριμένων ποικιλιών κάνναβης που χρησιμοποιούνται για την παρασκευή προϊόντων προς ιατρική χρήση, καθώς και την εγκατάσταση-λειτουργία μονάδας παραγωγής των προϊόντων αυτών». Έπιφυλάξεις σχετικά με το νομοσχέδιο εκφράζει το Κέντρο Θεραπείας Έξαρτημένων Άτόμων. «Όπως ανέφερε κατά την παρουσίαση της έτήσιας έκθεσης για το 2017 της Διεθνούς Έπιτροπής του ΟΗΕ για τον έλεγχο των Ναρκωτικών, ο πρόεδρος του ΚΕΘΕΑ κ. Γιώργος Μπαρδάνης, «το ΚΕΘΕΑ είναι κάτι παραπάνω από έπιφυλακτικό για τη χρήση φαρμακευτικής κάνναβης». Άναφορά στην ιατρική χρήση κάνναβης γίνεται και στην έκθεση του ΟΗΕ... Η έκθεση περιγράφει μια μάλλον δυσσοίωνα εικόνα στη χρήση και διακίνηση ναρκωτικών. Στην Ε.Ε. το 1% των ενήλικων κάνει συστηματική χρήση κάνναβης... Και όπως είχε δηλώσει ο πρώην διευθυντής της Ψυχιατρικής Κλινικής του Εύαγγελισμού κ. Κ. Άλεξανδρόπουλος: «...Ο κόσμος πρέπει να γνωρίζει ότι η κάνναβη είναι ένα σκληρό ναρκωτικό. Επίσης μπορεί να προκαλέσει διάφορες ψυχικές ασθένειες, όπως φοβίες και μανιοκατάθλιψη, ενώ αποτελεί ένα σκαλοπάτι για τη χρήση και άλλων σκληρών ναρκωτικών, όπως η ήρωϊνη...» Χρειάζονται σχολία; Ο καθένας άς βγάλει τα συμπεράσματα του. Πρόκειται για φαινόμενο ή για κατάντημα;

ΟΔΗΓΟΥΜΑΣΤΕ ΣΤΟ ΧΑΟΣ;

Τον τελευταίο καιρό διαδραματίζονται έξόχως θλιβερά γεγονότα που μας διασύρουν διεθνώς και θυμίζουν όχι κοινωνία ανθρώπων αλλά ζουγκλα θηρίων. Με βαθιά λύπη και άποτροπιασμό παρακολουθούν οί άπλοι πολίτες σκηνές άναρχίας, καταστροφικής μανίας, περιφρονήσεως της έννομου τάξεως, άδιαφορίας των πάντων. Και το εύλογο έρώτημα: Η πολιτική ήγηση δεν άντιλαμβάνεται, πώς όλη αυτή η έξαγριωση και έξαθλίωση οδηγεί στο χάος; Πολύ σωστά έγγραφη ότι «μόνο τυφλοί και έμπαθεϊς δεν βλέπουν που οδηγούμεθα». Διότι το τέλος θα είναι δραματικό για όλους. Θα άκούσουμε τη φωνή της άρχαίας σοφίας «**Άναρχίας μεΐζον ούκ έστι κακόν**» (Σοφοκλής); Θα προσέξουμε τον προειδοποιητικό λόγο του Θεού: «**Εί άλλήλους δάκνετε και κατεσθίετε** (δαγκώνετε και κατατρώγετε) **βλέπετε μη ύπ' άλλήλων αναλωθήτε**» (Μήπως άφανισθείτε μεταξύ σας) (Γαλα. ε΄ 15); Τόσο δύσκολο είναι να καταλάβετε τα αυτονόητα; Σε αυτή τη χαοτική κατάσταση των πνευματικών και ήθικων αξιών, θα άξιζε να άκουσεί και πάλι η πάντοτε έπίκαιρη φωνή του Άλεξάντερ Σολζενίτσιν, έκφραστική της άησυχίας του για το όλο ήθικό κλίμα: «**Άν ή συνείδηση δεν άφυπνισθεί, κανένα οικονομικό μοντέλο δεν πρόκειται να μας σώσει**». Μεγάλο μήνυμα προς όλους. Άν δεν άφυπνισθεί ή συνείδηση και δεν ευθυγραμμισθεί με τον αϊώνιο νόμο του Θεού, δεν θα ύπάρξει των κακών παύλα.

ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ

Ἡ μακραίωνη ἱστορία μας καὶ μάλιστα ἡ ἐπανάσταση τοῦ 1821 δὲν εἶναι «φτηνοὶ πανηγυρισμοὶ καὶ ἀνεδαφικὲς προγονοπληξίες», ὅπως θέλουν νὰ λένε μερικοὶ ποὺ ποτέ τους δὲν ἔνωσαν τοὺς ἱεροὺς παλμοὺς καὶ τὸ μεγαλεῖο τῆς ἀδιάφθορης ἑλληνικῆς ψυχῆς. Τῆς ἐλεύθερης καὶ ἀδούλωτης ψυχῆς ποὺ δὲν συμφιλώθηκε μὲ τὰ δεσμὰ τῆς τυραννίας. Βρισκόμαστε μπροστὰ σὲ μιὰ χρυσοῦ ἀλυσίδα ἀπὸ ἐποποιίες καὶ μοναδικοὺς ἥρωισμοὺς φορτωμένους μὲ δάφνες τιμῆς καὶ δόξας. Ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα καὶ τὸ Βυζάντιο μέχρι τὸ 1821, τὸ 1912, τὸ 1940 καὶ τὸ 1949 διαδραματίστηκε ἕνας τιτάνιος ἀγώνας ἐναντίον τῆς τυραννίας. Ἰδιαίτερα ὁ ξεσηκωμὸς τοῦ Γένους γιὰ τὴν ἀποτίναξη τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ πῆγασε ἀποκλειστικὰ καὶ μόνο ἀπὸ τὴν ἀγάπη στὴν ἐλευθερία, στὰ ἱερὰ καὶ ὅσια τῆς φυλῆς. Εἶχε τὴν ἔμπνευσή του στὰ ἰδανικὰ τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδας. Οἱ ἀγωνιστὲς τοῦ 1821 μάχονταν «γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστη τὴν ἅγια καὶ τῆς Πατρίδας τὴν ἐλευθερία». Δὲν εἶναι τυχαῖο τὸ γεγονός, ὅτι ὁ ἀγώνας αὐτὸς εἶναι ἀδιάσπαστα συνδεδεμένος μὲ τὸν Εὐαγγελισμό τῆς Θεοτόκου. Ὡς διπλὴ γιορτὴ τραγουδήθηκε ἡ μεγάλη ἐκείνη ἡμέρα τῆς 25ης Μαρτίου ἀπὸ τὶς ἐμπνευσμένες καὶ ἀγνὲς ψυχές. Τὴν εἶδαν καὶ τὴν ἔζησαν ὡς τὴν «γιορτὴ τῆς πίστες καὶ τῆς λευτεριάς». Καὶ βροντοφωνοῦν καὶ σὲ μᾶς, πὼς μόνο μὲ τὴν πίστη αὐτὴ θὰ μπορέσει καὶ σήμερα τὸ Ἔθνος μας νὰ ὀρθοποδήσει.

ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΧΩΡΙΣ ΓΟΛΓΟΘΑ;

Γιατί ὁ πόνος στὴ ζωὴ μας; Γιατί ἡ ἀδικία νὰ ἐπικρατεῖ καὶ ἡ δικαιοσύνη νὰ παραμερίζεται; Γιατί ἡ ἀλήθεια νὰ συκοφαντεῖται καὶ τὸ ψέμα νὰ θαυμάζεται; Ποιὸς, Θεέ μου, δὲν ἔνωσε βαθιὰ σκανδαλισμένους ἀπὸ τὴν δύναμη τοῦ κακοῦ ποὺ φαίνεται κυρίαρχο παντοῦ; Ποιὸς δὲν ἐπανελάβε μὲ πόνο, μαζὶ μὲ τὸν προφήτη Ἰερεμία, τὸ παράπονο τοῦ δικαίου: «**Τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐδοοῦται, εὐθύνθησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα;**» (ιβ' 1). Γιατί οἱ δρόμοι τῆς ζωῆς τῶν ἀσεβῶν εὐδοῶνται; Γιατί εὐτυχοῦν ἐκεῖνοι ποὺ καταπατοῦν τὸ ἅγιο θέλημα σου; Σ' αὐτὲς τὶς δύσκολες στιγμὲς ἄς ἀτενίσουμε τὸν σταυρωμένο Κύριό μας καὶ ἄς ἀκούσουμε τὴ φωνὴ τῆς ἀγάπης Του: Παιδί μου, κοίταξέ με. Ὁ Σταυρὸς μου, οἱ πληγές μου ἔχουν πολλὰ νὰ σοῦ ποῦν. Πρῶτος ἐγὼ δοκίμασα τὴν ἐγκατάλειψη, τὴν ἄρνηση, τὴν προδοσία. Ἄκουσα ὑποσχέσεις ἀφοσιώσεως, ἀγάπης καὶ στὴν πιδὸ κρίσιμη στιγμὴ, ὅλα λησμονήθηκαν. Κι ἐγὼ μπροστὰ στὸ Συνέδριο τῶν παρανόμων, χωρὶς υπεράσπιση, χωρὶς συμπαράσταση. Ποιὰ φωνὴ ὑψώθηκε γιὰ μένα; Ποῦ οἱ φωνές τῶν ἐσπερημένων ἀσθενῶν; Μονάχα οἱ κραυγὲς οἱ ἀπειλητικὲς τοῦ ἀχάριστου ὄχλου. Ποιὸ χέρι ἤλθε νὰ σφογγίσει τὸν ἰδρώτα μου; Γνώρισα ὅλη τὴν ἀνθρώπινη ἀχαριστία, γιὰ νὰ γνωρίσουν οἱ ἄνθρωποι τὴ λύτρωση. Λοιπόν, δὲν εἶσαι μόνος. Εἶμαι κοντά σου, γιὰ νὰ σὲ στηρίξω καὶ νὰ σὲ ἐνθαρρύνω, ὑπενθυμίζοντας σου, πὼς δὲν ὑπάρχει Ἀνάσταση, ἂν δὲν προηγηθεῖ Γολγοθὰς.

ΚΛΩΝΟΠΟΙΗΣΑΝ ΜΑΪΜΟΥΔΕΣ

«Χρησιμοποιώντας τὴν ἴδια μέθοδο ποὺ δημιούργησε, πρὸ εἰκοσαετίας, τὴ διάσημη προβατίνα Ντόλι, Κινέζοι ἐρευνητὲς κατάφεραν γιὰ πρώτη φορὰ νὰ κλωνοποιήσουν μαϊμοῦδες. Τὸ ἐπιστημονικὸ ἄλμα πιστεύεται ὅτι θὰ συμβάλει στὴν ἀναζήτηση φαρμάκων καὶ θεραπειῶν γιὰ σοβαρὲς νόσους, ὅπως ὁ καρκίνος καὶ τὸ Ἄλτσχάιμερ, ἀλλὰ ἐγείρει καὶ ἠθικὰ διλήμματα» («Καθημερινὴ» 25.1.2018). Ὅπωςδήποτε ὅλα αὐτὰ προσφέρουν στὸν ἄνθρωπο τεράστιες δυνατότητες ποὺ ἀγγίζουν τὶς ρίζες τῆς ζωῆς. Ἡ πρόοδος τῆς ἐπιστήμης τοῦ ἐπιτρέπει νὰ ἐπεμβαίνει σὲ ὅλες σχεδὸν τὶς σφαῖρες τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς. Ἀπὸ ἐδῶ ἀρχίζει ὁ προβληματισμὸς καὶ ἡ ἀνσυχία γιὰ τὸ μέλλον τοῦ ἀνθρώπου. Τί θὰ γίνῃ ἂν οἱ ἐπεμβάσεις στοὺς ἀπαραβίαστους μέχρι τώρα χώρους τῆς κληρονομικότητας καὶ τῆς ἀναπαραγωγῆς τοῦ ἀνθρώπου γενικευθοῦν πέρα ἀπὸ τὸν χώρο τοῦ πειραματικοῦ ἐργαστηρίου; Ἡ τεχνικὴ γονιμοποίηση τοῦ ἀνθρώπου ποιὲς ἄραγε ἐπιπτώσεις θὰ ἔχει στὸν ἱερὸ θεσμὸ τῆς οἰκογένειας; Μήπως θὰ ἐπιφέρει τὴν διάλυση τῆς οἰκογένειας τοῦ αἵματος; Θὰ ἐπιβιώσει ὁ θεοσύστατος αὐτὸς θεσμὸς, ὅταν τὰ ἄτομα δὲν θὰ ἔχουν τὴν ἴδια ρίζα καὶ προέλευση; Ὁ βραβευμένος μὲ Νόμπελ Εἰρήνης Τζόζεφ Ρότμπλατ εἶχε τονίσει ὅτι «*ἡ ἀνεξέλεγκτη πρόοδος τῆς γενετικῆς μηχανικῆς ἐγκυμονεῖ κινδύνους ἀνάλογους μὲ αὐτοὺς ποὺ δημιούργησε ἡ ἀτομικὴ βόμβα*». Ἀνάλογοι φόβοι ἐκφράζονται γιὰ τοὺς κινδύνους τοῦ εὐγονισμοῦ ἢ γιὰ τὴν ἀντισύλληψη καὶ τὴν εὐθανασία.

ΜΗΠΩΣ ΧΑΣΑΜΕ
ΤΟ ΣΕΒΑΣΜΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ;

Καὶ τὰ προβλήματα δὲν σταματοῦν ἔως ἐδῶ. Πολλοὶ εἶναι αὐτοὶ ποὺ διερωτῶνται ποιὰ εἰκόνα θὰ ἔχει ὁ ἀύριανὸς κόσμος, ἂν ἐπιστήμονες ἐπιχειρήσουν νὰ ἐφαρμόσουν τὴν τεχνικὴ στὸν ἄνθρωπο, κατασκευάζοντας μιὰ στρατιὰ ἀνθρώπων κλώνων κατὰ τὸ πρότυπο τοῦ διαβόητου Φρανκενστάιν. Ὁ γνωστὸς Γάλλος διανοητὴς Georges Hourdin τόνισε: «*Ἡ κοινωνία τοῦ ἐπιστημονισμοῦ καὶ ἡ καταναλωτικὴ ἱατρικὴ παράγουν τὴν στειρότητα, τὸν εὐγονισμό καὶ τὸ ρατσισμό. Ὁ εὐγονισμὸς μᾶς σκανδαλίζει, ὅταν τὸ 1938 καὶ 1939 εἶχαμε ἀποφασίσει νὰ τραβήξουμε ὡς τὰ ἄκρα τὸν ἀγῶνα μας ἐναντίον τοῦ Χίτλερ. Ὁ εὐγονισμὸς σήμερα εἶναι ὁμόφωνα δεκτικὸς μέσο σὲ ὅλες τὶς βιομηχανικὲς κοινωνίες. Τὰ ἀντισυλληπτικὰ χάπια ποὺ λαμβάνονται μὲ τὴν ἐθύννη μονάχα τῆς νέας κοπέλας ἢ τῆς νέας γυναίκας ἀποτελοῦν μιὰ ἐπανάσταση μὲ ἀνυπολόγιστε συνέπειες. Ἡ ἀτομικὴ βόμβα δὲν εἶναι τίποτα μπροστὰ σ' αὐτά. Τουλάχιστον ὁ πυρηνικὸς κίνδυνος προκαλεῖ φόβο, ἐνῶ τὸ χάπι εὐχαρίστηση... Γιατί αὐτὸ ποὺ μᾶς ἔκανε νὰ ἀγανακτοῦμε τότε μᾶς φαίνεται σήμερα φυσικό; Ἐφαρμόζουμε ἐν ὀνόματι τῆς ἐπιστήμης, τῆς ἀνέσεώς μας, τῆς ἰδέας ὅτι δημιουργοῦμε γιὰ τὸ μέλλον παιδιὰ δυναμικά, ἕνα εὐγονισμὸ ὅμοιο μὲ ἐκεῖνον... Ἀπὸ τὶς ἐκτρώσεις ὡς τὴν εὐθανασία εἶναι φανερὸ ὅτι ἔχουμε χάσει τὸ σεβασμὸ τῆς ζωῆς...».*

ΚΩΔΙΚΟΣ:
01 1290

«ΖΩΗ»
Τηλεγράφους 189
114 72 ΑΘΗΝΑ